

Vårt folks ödestimme slår. Minuterna äro dyrbara. För århundraden framåt avgöres vår och våra barns framtid. Skall den gry i ljusets tecken eller mörkrets? Skall den stiga som en blomma ur miljoner hänfödda hjärtans tårbestänkta mark- eller skall den visa själva sitt födelseögonblick krossas i greppet av den österländska barbarism, som under gångna årtionden strypt så många av våra bästa män och i dessa upphetsningens dagar förvridit huvudet på några vettvillingar, som ej lärt sig bruka sitt eget förnuft. Vi kunna ej, vi få ej med händerna i kors- eller med armarna lyftade i mållös förtvivlan - rådlösa invänta vårt ödes kast. En var måste taga ställning i fosterlandets största sak. För friheten och den verkliga socialdemokratien eller för tyranniet under anarkins röda terror? För arbetssamhet, mannaheder och framåtskridande - eller för en social och moralisk upplösning, som går den störtade zarismens ärenden, blott blodigare och hänsynslösare än den?

Där uppe har torparen rest sig vid bondens sida, timmermannen vid studentens för att äntligen frigöra vårt arma folk från det jätteok, som tyngt dess skuldror och hindrat dess andning. Vi här nere -- skulle vi ej glädjas över deras kamp? Skulle vi ej vara stolta över Adlercreutz och Sven Duvas ättlingar, men blygas och sörja över landsförrädarna, som i den ädlaste bland strider kommit broder~~moder~~blod att flyta? Finnes en tänkande fosterlandsvän, som i detta ödesdiga ögonblick vill göra sak med grannen, vars mål varit vårt nationella livs totala tillintetgörande och som inte ens vid randen av sin egen undergång vill släppa det giriga hugget i vårt hjärta? Kamrat och medborgare. Döm själv om vad du ser och hör. Döm fördomsfritt. Och lyssna till det bästa inom dig. Tag avstånd från landets förrädare. Rentvå arbetarna från den skymf landsförrädarna tillfogat deras och socialismens sak.

F O L K V Ä L D E E L L E R K L A S S V Ä L D E.

Det är mellan dessa två det nu är fråga om i Finland. Det är dessa två statsformer det blodiga medborgarkriget i vårt land gäller.

De röda gardenas ideal och förebild är den ryska bolschevismen, vars rövarmakt, tsardespotismens arvtagare, har störtat den en gång mäktiga och rika stormakten i det djupaste elände. Såväl Rysslands bolscheviker som Finlands rödgardister, vilka utgöras av de odugligaste och blodtörstigaste bland sina likar ha brukat den statliga makten i folkets namn men i själva verket ha de dragit folkets vilja ner i blod och smuts och svikit sina högsta ideal.

Var finnes ~~maxx~~ folkmakten, när den på allmän och lika rösträtt valda lantdagen hindras att arbeta? Finlands röda revolution avser icke makt åt folket utan blott överlämnande av diktatur åt en klass, som icke ännu är mogen att utgöra en ny ståndsklass. Var är den medborgerliga friheten, då tukthusfångar lössläppas och redliga medborgare spärras in i häkte på grund av lättvindliga angivelser och misstankar.

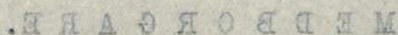
Var är den personliga oantastligheten, då vapenlösa medborgare, som t.ex. lantdagsmannen Antti Mikkola och Röda Korsets läkare dr. Schybergson släpas ut i skogen eller på isen och nerskjutas utan rannsaking och dom.

Var äro övriga mänskliga och medborgerliga rättigheter, då människors samtal i telefon bevakas, då det tryckta ordet är klavbundet då tre medborgare knappast kunna sammanträffa utan att någon rödgardists gevär riktats mot dem.

Var är den prisade "revolutionära ordningen", då en beväpnad rövarhop iklädd röda gardets älskade vapen, bröders dräkter, varje natt plundrar något hotel eller resandehem.

Med vilken rätt kalla sig röda gardets ledare Finlands folkkommissariat. Folket har icke valt dem, varken direkt eller genom sin lantdag. Deras kännemärke är lögn och liksom lögnens välde är kort skall deras välde snarligen upphöra. Dess välde grundar sig ej på folket och dess vilja. Det grundar sig blott på mordvapen och ett på medborgarmord vilande skräckvälde. De vita gardenas, som försvara lantdagens makt skola kväsa detta välde och ett fritt folkvälde grundat på den lagliga representationen skall åter uppstå.

Den uppe har torparen rest sig vid bondens sida, timmermannen vid studentens för ett ånliggen frigare varit arm folk från det fattigt, som tyngt dessa skuldor och hindrat dess andning. Vi här nere -- skulle vi ej glädjas över deras kamp? Skulle vi ej vara stolta över Adlerovets och öven Duvans strättningar, men flygas och sörgje över landsförräddarna, som i den sällaste bland strider kommit broderknyttad att flyta? Vinna en tårn i en d e f o r t e r i a n d e v a n , som i detta ödesdigra ögonblick vill göra och med grennen, vars mål varit vårt nationella livs totala tillintetgöras och som inte ens vid randen av sin egen undergång vill slapp på det gånge lugget i vårt hjärte?

Kamrat och medborgare! Den själv om vad de ser och hör. Den fördomsfritt Och lyssna till det bästa inom dig. Tag svatånd från landets förräddare. Renta arbetarna från den skymt landsförräddarnas tillfogat deras och socialismens ark.

SVERIGES SOCIALISTER FÖRDÖMA PÅ DET SKARPASTE DE UPPRORISKA RÖDA.

Sveriges socialdemokratiska parti har sänt representanter till Finlands soc. dem. partiråd för att yrka på att inbördeskriget i Finland måtte avslutas. Representanterna reste via Mäntyluohto till Helsingfors den 13 d.

Tisdagen den 12 mottog den ena representanten redaktör Böhmer ombord på den till Mäntyluohto anlända isbrytaren följande gnisttelegram från marinministern Palmstjerna (soc. dem.):

Sveriges soc. dem. parti har i ett utfärdat manifest uttryckt sin sorg i anledning av att Finlands socialdemokratiska ledning nu för inbördeskrig mot den på bredaste grund valda folkrepresentationen och sålunda bringar i fara Finlands nyvunna självständighet och bereder de ryska soldatgrupperna tillfälle att blanda sig i Finlands inre angelägenheter och öppna dörrarna för Rysslands bolschevister. Samtidigt väddas till Finlands arbetare att ej må avslå Sveriges bemedling. Föredrag detta.

Sveriges soc. dem. parti, varom det här är fråga, räknar 300.000 medlemmar, medan däremot till det bolschevistiska partiet i Sverige, vilket ledes av Höglund och Lindhagen, räknas sig blott 17.000 medlemmar.

ARBETARNAS ÖGON ÖPPNAS.

Tammerfors arbetare säga i sitt å annat ställe publicerade yttrande:

Den politik, som Finlands folkkommissariat utövar i kantänka hela vår arbetarklass och socialdemokratiska ~~klara~~ namn, är ingenting annat än den råaste rövarpolitik, vilken icke det ringaste befattar sig med de djupare lagrens av vårt folks framtid.

Med våld tvingas vi att ansluta oss till röda gardet.

Detta är icke klasskamp; det är ett brott mot nationen.

Vi hava på ett djävulskt sätt blivit vilseledda.

Vår fiende är icke våra landsmän, vilka hava rest sig för att befria vårt land från ryska anarkister och rövare - soldater - utan alla de huliganligor, vilka - tillsammans med ryska anarkister äro färdiga att begå vilka grymheter som helst.

Vem har samlat dessa rövarsoldater? Vår röda regering, som har störtat vårt folk i broderkrigets avgrund, - som stänger fabriker, tömmer statens kassor, - som låter döda annorlunda tänkande, - som rövar av lantmannen hans säd.

De stupades och sårades antal av den röda armén överstiger redan 3.000. Men alltjämt motas vi med lögn.

ARBETARKLASSEN FÖRRÄDD.

Många arbetare hava endast av tillit till ledarna tagit del i det nu pågående upproret. Ledarna försäkrade, att segern snart skulle vinnas och en ny bättre tid för arbetarklassen gry. Varje tänkande arbetare måste redan ha insett, att tvärtom nedslaget närmar sig allt mera och att, huru det än går, blott svårare svält och arbetsbrist förestår. Det skall sålunda icke dröja länge, förrän det skall gå upp för de flesta, att Finlands arbetare aldrig utsatts för ett så ohyggligt bedrägeri som under detta upprorsförsök.

Det är ledarna som gjort sig skyldiga till detta bedrägeri. Ledarna äro i detta fall av två olika slag. Först och främst är det vissa ledande personer inom Röda Gardet, som äro rena brottslingar till natur och föregående och som nu skaffat sig ett tillfälle att ostraffat få plundra och mörda. Dessa ~~g~~ hava så lyckats driva de andra de synliga ledarna, folkkommissarierna, in i detta äventyr. Dessa senare hava om möjligt större skuld än de förra. De hade bort inse, att företaget var omöjligt, men i stället för att avråda arbetarna därifrån, hetsade de genom tal och Työmies-artiklar upp stämningen. Det är knappast tvivel om att hos många av dem det mänskliga begäret efter egen makt och inflytande drivit dem fram.

Men ve dessa ledare, när arbetarklassen i sin helhet får ögonen öppna för det spel, som med densamma bedrivits.

På en bild från år 1848 har jag sett en arbetare, som ropar till den makthavande; "Rör icke tryckfriheten".

Arbetarklassen har känt sig stolt över att den ofta stigit fram då de medborgarrättigheter, som höra till ett fritt samhälle, varit i fara. En av de dyrbaraste bland dessa rättigheter är tryckfriheten. Vi minnas, hu-

ru Bobrikoff och Seyn undertryckte det fria ordet. Efter den ryska revolutionen trodde man ej, att något sådant mera skulle drabba tidningarna. Och i det fria självständiga Finland skulle icke Bobrikoffs mörkaste handlingar upprepas.

Men vad skåda vi nu?

Folkkommissariatet, de tjugo tyrannerna, har gått längre än Bobrikoff någonsin vågat. Han indrog ett eller annat blad, de ha indragit alla med undantag av sina egna lögentidningar.

Med detsamma ha dessa tyranner blottat sig för nutiden och framtiden. Denna handling dömer dem. De ha härmed svikit ett av de ideal, som alla framstegsvänliga medborgare och arbetarklassen i alla länder och i alla tider framom andra ha hållit heliga och dyrbara.

MEDBORGARE.

VARIFRÅN FÅ VI LIVSMEDEL?

Alla veta, att i Finland icke finnes tillräckligt livsmedel för att livnära vårt folk till nästa höst. Vi måste få hjälp från utlandet, om vi icke skola dö av svält.

Från Ryssland har hittills blott föga kommit. Numera är intet att vänta. Tokoi fick vapen därifrån och ryssar, som behöva mat, men maten blev kvar i P:burg.

De röda kunna icke skaffa oss mat. Därföre måste vi här i Södra Finland, som äro under deras förtryck, bereda oss på att svälta. De små förråd, som finnas, taga rödgardisterna.

Lyckligare äro Norra och Mellersta Finlands befolkning, som strider för landets befriande. För några dagar sedan ankommo från Danmark tre ångare med livsmedel till Österbotten. Och ytterligare stora sändningar från Skandinavien och Amerika äro på väg.

Är det de vitas eller rödas seger, som skall skaffa oss mat?

LIKA BARN LEKA BÄST.

Alla hederliga ryska soldater och officerare resa nu hem till Ryssland. De förstå, att de äro främlingar här och icke böra blanda sig i våra angelägenheter.

I stället meddelas det, är vårt land i detta nu den avstjälpningsplats för allt det sämsta folket i P:burg. Denna stad håller på att utrymmas, emedan ett tyskt anfall befaras. De röda upproriska i vårt land ha nu kallat till sin hjälp hopar av anarkister och brottslingar. De skola nog trivas väl tillsammans med dem. Men inte får Finlands övriga befolkning, icke heller dess arbetare, glädje av de gästerna.

En Bobrikoff och flera undertryckte det fria ordet. Efter den ryska revo-
lutionen trodde man ej, att något sådant mera skulle dröja tidningarna.
Och i det fria självständiga Finland skulle inte Bobrikoffs mörkaste
handlingar upprepas.

Men vad skulle vi nu?
Folkkommissionsrådet, de tjugo tyrannerna, har gått längre än Bobri-
koff någonstans vågat. Han ändrog ett eller annat blad, de ha ändrat al-
la med undantag av sina egna lögrättigheter.
Med det samma ha dessa tyranner blottat sig för nutiden och fram-
tiden. Denna handling dömer dem. De ha härmad, svikit ett av de ideal, som
alla framskridna medborgare och arbetarklassen i alla länder och i
alla tider främst andra ha hållit heliga och dyrbara.
MEDBORGERNE.

VARITRÄN PÅ VI LIVSMEDEL?

Alla veta, att i Finland inte finnes tillräckligt livsmedel för
ett livnärs värt folk till nästa höst. Vi måste få hjälp från utlandet,
om vi inte skola dö av svält.
Från Ryssland har hittills blott följt kommitt. Numera är intet att
vänta. Tokot fick vapen, garn och tygar, som behövs mat, men maten
blev kvar i P:burg.
De röda kunna inte skaffa oss mat. Därför måste vi här i Södra
Finland, som äro under deras förttyr, bereda oss på att svälta. De små
förråd, som finnes, taga rödgardisterna.
Lyckligare äro Norge och Mellansta Finlands befolkning, som strä-
der för landets befriande. För några dagar sedan ankommo från Danmark
tre ångare med livsmedel till Östersjöströmmen. Och ytterligare stora skänd-
ningar från Skandinavien och Amerika äro på väg.
Är det de vita eller röda segrar, som skall skaffa oss mat?
LIKA BARN LIKA BÄST.

Alla hedervärdiga ryska soldater och officerare resa nu hem till Ryssland.
De första, att de äro främlingar här och inte blanda sig i våra
angelägenheter.
I stället meddelas det, är vårt land i detta nu den avstjälpnings-
plats för allt det sämsta folket i P:burg. Denna stad håller på att ut-
rymmas, emedan ett tyngt anfall befars. De röda upprock i vårt land
ha nu kallat till sin hjälp hopar av anarkister och brottlingar. De sko-
la nog trivas väl tillsammans med dem. Men inte för Finlands övriga be-
folkning, inte heller dess arbetare, glädje av de gästerna.